Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling, sat med fem dommere)

13. maj 2026 *

»Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EU-toldkodeksen – klageret – artikel 44, stk. 4, i forordning (EF) nr. 952/2013 – afgørelse vedrørende bindende tariferingsoplysninger – retsmiddel – berigtigelse – tilbagevirkende kraft«

I sag T-150/25,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol, Østrig) ved afgørelse af 30. januar 2025, indgået til Domstolen den 21. februar 2025, i sagen

Zollamt Österreich

mod

G GmbH,

har

RETTEN (Femte Afdeling, sat med fem dommere),

sammensat af afdelingsformanden, M. Sampol Pucurull (refererende dommer), og dommerne T. Pynnä, J. Laitenberger, M. Stancu og W. Valasidis,

generaladvokat: J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitssekretær: fuldmægtig P. Cullen,

på grundlag af Domstolens fremsendelse af anmodningen om præjudiciel afgørelse til Retten den 7. marts 2025 i henhold til artikel 50b, stk. 3, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol,

henset til det sagsområde, der er omhandlet i artikel 50b, stk. 1, litra c), i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, og til den omstændighed, at der ikke foreligger et selvstændigt spørgsmål vedrørende fortolkningen som omhandlet i nævnte statuts artikel 50b, stk. 2,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter retsmødet den 10. december 2025,

* Processprog: tysk.

efter at der er afgivet indlæg af:

– G GmbH ved advokat W. Gappmayer,

– den italienske regering ved S. Fiorentino, som befuldmægtiget, bistået af statsadvokat F. Meloncelli,

– Europa-Kommissionen ved A. Demeneix og B. Eggers, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. januar 2026,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 33, 34, 44 og 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1, herefter »EU-toldkodeksen«).

2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem G GmbH og Zollamt Österreich (det østrigske toldkontor, herefter »toldkontoret«) vedrørende tariferingen af årepresser til engangsbrug i en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger (herefter »BTO«).

Retsforskrifter

EU-retlige regler

3 Følgende fremgår af 26. og 27. betragtning til EU-toldkodeksen:

»(26) For at sikre, at der er balance mellem på den ene side nødvendigheden af, at toldmyndighederne sikrer korrekt anvendelse af toldlovgivningen, og på den anden side de økonomiske operatørers ret til fair behandling, bør toldmyndighederne have udstrakte kontrolbeføjelser, og de økonomiske operatører bør have klageret.

(27) Ifølge Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal alle – ud over retten til at klage over enhver afgørelse, der træffes af toldmyndighederne – desuden have ret til at blive hørt, inden der træffes en afgørelse, som måtte berøre den pågældende negativt. […]«

4 Afdeling 3 med overskriften »Afgørelser om anvendelse af toldlovgivningen« i EU-toldkodeksens afsnit I, kapitel 2, indeholder artikel 22-37.

5 EU-toldkodeksens artikel 33 med overskriften »Afgørelser vedrørende [BTO]« foreskriver i stk. 1:

»Toldmyndighederne træffer efter ansøgning afgørelser vedrørende [BTO] […]

[…]«

6 EU-toldkodeksens artikel 34 med overskriften »Forvaltning af afgørelser vedrørende [BTO]« bestemmer i stk. 1 og 3-6:

»1. En BTO-afgørelse ophører med at være gyldig før udløbet af den i artikel 33, stk. 3, nævnte periode, når den ikke længere er i overensstemmelse med loven, som følge af et af følgende:

a) vedtagelse af en ændring til nomenklaturerne i artikel 56, stk. 2, litra a) og b)

b) vedtagelse af foranstaltningerne i artikel 57, stk. 4

med virkning fra datoen for anvendelsen af disse ændringer eller foranstaltninger.

[...]

3. [BTO-afgørelser] ophører ikke med at være gyldige med tilbagevirkende kraft.

4. Uanset artikel 23, stk. 3, og artikel 27 annulleres [BTO-afgørelser], hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgerne.

5. [BTO-afgørelser] tilbagekaldes i overensstemmelse med artikel 23, stk. 3, og artikel 28. Sådanne afgørelser tilbagekaldes dog ikke på anmodning af indehaveren af afgørelsen.

6. [BTO-afgørelser] kan ikke ændres.«

7 Afdeling 6 med overskriften »Klager« i EU-toldkodeksens afsnit I, kapitel 2, indeholder artikel 43-45.

8 EU-toldkodeksens artikel 44 med overskriften »Klageadgang« foreskriver:

»1. Enhver person kan indgive klage over enhver afgørelse, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldlovgivningen, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

[...]

2. Klagen kan indgives til mindst to instanser:

a) i første instans til toldmyndighederne eller en retsinstans eller et andet organ, der er udpeget af medlemsstaterne til det formål

b) i anden instans til en højere, uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.

[...]

4. Medlemsstaterne sørger for, at klageproceduren giver mulighed for en hurtig bekræftelse eller korrektion af afgørelser truffet af toldmyndighederne.«

9 EU-toldkodeksens artikel 45 med overskriften »Suspension af gennemførelsen« fastsætter:

»1. Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den anfægtede afgørelse.

2. Toldmyndighederne kan imidlertid suspendere gennemførelsen af afgørelsen helt eller delvis, hvis de har begrundet formodning om, at den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med toldlovgivningen, eller hvis der må frygtes uoprettelig skade for den pågældende.

[...]«

Østrigsk ret

10 § 279 i Bundesabgabenordnung (forbundslov om skatter og afgifter) foreskriver:

»(1) Bortset fra de i § 278 omhandlede tilfælde skal Bundesfinanzgericht [(forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager, Østrig)] altid selv træffe materiel afgørelse ved en dom. Den er bemyndiget til at sætte sin egen opfattelse i stedet for skatte- og afgiftsmyndighedens, både i konklusionen og med hensyn til begrundelsen, og således ændre den anfægtede afgørelse i enhver retning, annullere den eller forkaste klagen over afgørelsen som ugrundet.

(2) Hvis den anfægtede afgørelse annulleres, føres proceduren tilbage til den situation, den befandt sig i før vedtagelsen af denne afgørelse.

[...]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 Den 27. oktober 2022 udstedte toldkontoret efter ansøgning fra G en BTO-afgørelse for et produkt benævnt »årepresse til engangsbrug«, som det tariferede under varekode 4008 2190 00 i Den Europæiske Unions integrerede toldtarif med en gyldighedsperiode fra den 27. oktober 2022 til den 26. oktober 2025.

12 Den 22. november 2022 indgav G en klage over toldkontorets afgørelse, idet G gjorde gældende, at den foretagne tarifering var materielt ukorrekt. Toldkontoret afviste denne klage.

13 Den 5. maj 2023 anlagde G sag til prøvelse af toldkontorets afgørelse ved Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager). Ved dom af 12. marts 2024 gav Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) G medhold og ændrede toldkontorets afgørelse, idet den tariferede det omhandlede produkt under varekode 4014 9000 00 i Den Europæiske Unions integrerede toldtarif med virkning fra den dato, hvor toldkontoret havde udstedt den nævnte afgørelse.

14 Toldkontoret har iværksat revisionsanke til prøvelse af Bundesfinanzgerichts (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) afgørelse ved Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol, Østrig), som er den forelæggende ret, med den begrundelse, at Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) på grundlag af § 279 i forbundslov om skatter og afgifter havde søgt at ændre den i præmis 11 ovenfor nævnte BTO-afgørelse med tilbagevirkende kraft, hvilket i henhold til EU-toldkodeksen, og navnlig dennes artikel 34, stk. 3 og 6, ikke er tilladt.

15 Ifølge den forelæggende ret var Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) i overensstemmelse med § 279, stk. 1, i forbundslov om skatter og afgifter beføjet til at sætte sin egen opfattelse i stedet for toldkontorets og således ændre den omhandlede afgørelse med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor toldkontoret havde udstedt den.

16 Den forelæggende ret har imidlertid anført, at EU-toldkodeksen i artikel 34, stk. 4, udtrykkeligt foreskriver, at BTO-afgørelser kun kan annulleres med tilbagevirkende kraft, hvis de bygger på urigtige eller ufuldstændige oplysninger fra ansøgeren. Den forelæggende ret har i øvrigt konstateret, at BTO-afgørelser i henhold til denne kodeks' artikel 34, stk. 3, ikke ophører med at være gyldige med tilbagevirkende kraft. Endelig har den forelæggende ret anført, at EU-toldkodeksens artikel 34, stk. 6, bestemmer, at BTO-afgørelser ikke kan ændres.

17 Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt EU-toldkodeksens artikel 34 har virkning i forhold til klager indgivet i henhold til samme kodeks' artikel 44.

18 På denne baggrund har Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal [EU-toldkodeksens] artikel 33, 34, 44 og 45 [...], henset til at medlemsstaterne i henhold til denne [kodeks'] artikel 44, stk. 4, skal sørge for, at klageproceduren giver mulighed for en hurtig bekræftelse eller korrektion af afgørelser truffet af toldmyndighederne, fortolkes således, at en afgørelse om en klage indgivet i henhold til [EU-toldkodeksens] artikel 44, stk. 2, over en [BTO] udstedt i henhold til denne [kodeks'] artikel 33 har virkning med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for toldmyndighedens udstedelse af denne [BTO]?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal [EU-toldkodeksens] artikel 33, 34, 44 og 45 fortolkes således, at medlemsstaterne i deres nationale proceduremæssige bestemmelser kan fastsætte, at en afgørelse om en klage indgivet i henhold til [EU-toldkodeksens] artikel 44, stk. 2, over en [BTO] udstedt i henhold til [EU-toldkodeksens] artikel 33 har virkning med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for toldmyndighedens udstedelse af denne [BTO]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

19 Med sine to præjudicielle spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse, der foreskriver, at en afgørelse truffet af en retsinstans, for hvilken der er indbragt en klage i henhold til denne kodeks' artikel 44, stk. 2, til prøvelse af en BTO-afgørelse, har tilbagevirkende kraft fra datoen for toldmyndighedernes udstedelse af denne BTO-afgørelse.

20 I henhold til EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 1, har adressaten for en afgørelse om anvendelse af toldlovgivningen, der er truffet af toldmyndighederne, ret til at klage over denne afgørelse.

21 Endvidere skal medlemsstaterne i henhold til EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, sørge for, at klageproceduren giver mulighed for en hurtig bekræftelse eller korrektion af afgørelser truffet af toldmyndighederne.

22 Det følger heraf, at de afgørelser, der træffes af de retslige myndigheder, har til følge, at de BTO-afgørelser, der anfægtes for disse myndigheder, enten bekræftes, såfremt klagen forkastes, eller korrigeres, såfremt klagen tages til følge.

23 Det må imidlertid konstateres, at artikel 44, stk. 4, i EU-toldkodeksen ikke præciserer, hvorledes korrektionen af BTO-afgørelser skal finde sted, da denne bestemmelse hverken indeholder en definition af udtrykket »korrektion« eller en henvisning til national ret vedrørende dette spørgsmål.

24 Det fremgår imidlertid af fast retspraksis, at fastlæggelsen af betydningen og rækkevidden af de udtryk, som ikke er defineret i EU-retten, og med hensyn til hvilke der ikke i EU-retten er foretaget en henvisning til medlemsstaternes ret, skal ske efter deres normale betydning i sædvanlig sprogbrug, idet der skal tages hensyn til den sammenhæng, hvori de anvendes, og de mål, der forfølges med den lovgivning, som de udgør en del af (jf. dom af 20.11.2025, Servoprax (Medicinske årepresser), C-631/23, EU:C:2025:906, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis).

25 I denne henseende skal det i første række bemærkes, at ordet »korrektion« i sædvanlig sprogbrug defineres som en handling, der består i at korrigere eller ændre noget for at gøre det korrekt eller passende.

26 Selv om ordlyden af EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, ikke gør det muligt entydigt at fastslå, om den deri foreskrevne korrektion har tilbagevirkende kraft, skal det dog fastslås, at en hurtig korrektion af en ulovlig BTO-afgørelse kan medføre en ændring med tilbagevirkende kraft af denne afgørelse. På denne måde vil adressaten for den ukorrekte BTO-afgørelse nemlig opnå en fuldstændig korrektion, der navnlig tilsigter at indføre den korrekte klassificering, idet den ukorrekte BTO-afgørelse anses for aldrig at have været gyldig.

27 I mangel af en angivelse af det modsatte i ordlyden af EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, kan begrebet »korrektion« derfor forstås således, at det ikke udelukker en korrektion med tilbagevirkende kraft med henblik på at give BTO-afgørelsen det indhold, som den burde have haft fra sin vedtagelse.

28 Hvad i anden række angår analysen af sammenhængen bemærkes det for det første, at hverken EU-toldkodeksens artikel 33 eller samme kodeks' artikel 34 kan være relevante for bedømmelsen af, hvorvidt en national lovgivning, der foreskriver, at en afgørelse fra en retsinstans, for hvilken der er indbragt en klage vedrørende en BTO-afgørelse i overensstemmelse med nævnte kodeks' artikel 44, stk. 2, har tilbagevirkende kraft fra datoen for toldmyndighedernes udstedelse af denne afgørelse.

29 EU-toldkodeksens artikel 33 og 34 på den ene side og denne kodeks' artikel 44 på den anden side er nemlig indeholdt i forskellige afdelinger af EU-toldkodeksen, idet de førstnævnte er indeholdt i afdeling 3 med overskriften »Afgørelser om anvendelse af toldlovgivningen« i kapitel 2 i denne kodeks' afsnit I, og den sidstnævnte bestemmelse er indeholdt i samme kapitels afdeling 6 med overskriften »Klager«.

30 Desuden tillægger EU-toldkodeksens artikel 33 medlemsstaternes toldadministrationer, der er ansvarlige for at håndhæve toldlovgivningen, kompetencen til at træffe BTO-afgørelser. Endvidere regulerer EU-toldkodeksens artikel 34 forvaltningen af BTO-afgørelser og nærmere bestemt ophør af gyldighed, tilbagekaldelse, ændring eller annullation af BTO-afgørelser. Der skal således sondres mellem de retsinstanser, der i henhold til EU-toldkodeksens artikel 44 skal

tage stilling til klager over afgørelser, der er truffet af toldmyndighederne, og de sidstnævnte myndigheder (jf. i denne retning dom af 21.9.2023, OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb, C-770/21, EU:C:2023:690, præmis 69).

31 Som generaladvokaten har anført i punkt 50 i forslaget til afgørelse, kan de tidsmæssige virkninger af afgørelser, der træffes af toldmyndighederne, nemlig ikke betinge eller påvirke de tidsmæssige virkninger af afgørelser, der træffes af de relevante retsinstanser, idet EU-lovgiver ikke har tilpasset behandlingen af retsinstansernes afgørelser til behandlingen af toldmyndighedernes afgørelser.

32 Følgelig er spørgsmålet om, hvorvidt afgørelser truffet efter en klage indgivet i henhold til EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 2, har tilbagevirkende kraft, ikke reguleret af samme kodeks' artikel 33 og 34.

33 For det andet følger det af EU-toldkodeksens artikel 45, der er indeholdt i samme afdeling som denne kodeks' artikel 44, at toldmyndighederne helt eller delvis udsætter gennemførelsen af en BTO-afgørelse, der er genstand for en klage, når de har begrundet tvivl om, hvorvidt den nævnte afgørelse er i overensstemmelse med toldlovgivningen, eller når der må frygtes uoprettelig skade for den berørte person.

34 Det fremgår af Domstolens praksis, at en ret, der har fået forelagt en tvist, som skal afgøres efter EU-retten, skal kunne træffe foreløbige forholdsregler med henblik på at sikre den fulde virkning af den retsafgørelse, der skal træffes om eksistensen af de rettigheder, der påberåbes i henhold til EU-retten. EU-toldkodeksens artikel 45 begrænser således ikke retsinstansernes beføjelse til at udsætte gennemførelsen af den anfægtede afgørelse for at opfylde deres forpligtelse til at sikre EU-rettens fulde virkning, når de behandler en klage indgivet i henhold til EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 2 (jf. i denne retning dom af 11.1.2001, Kofisa Italia, C-1/99, EU:C:2001:10, præmis 48 og 49).

35 Som generaladvokaten har anført i punkt 66 i forslaget til afgørelse, er en udsættelse af gennemførelsen imidlertid nødvendigvis forbundet med muligheden for med tilbagevirkende kraft at genoprette de økonomiske operatørers retsstilling for at undgå ubegrundede økonomiske tab, når en oprindelig afgørelse viser sig at være fejlagtig.

36 EU-toldkodeksens artikel 45 kan derfor ikke begrænse den mulighed, som de retslige myndigheder, for hvilke der i overensstemmelse med kodeksens artikel 44, stk. 2, er indbragt en klage over en BTO-afgørelse, har for at tillægge den afgørelse, der træffes i dette søgsmål, tilbagevirkende kraft for at opfylde deres forpligtelse til at sikre den fulde virkning af den nævnte klage.

37 Det bemærkes i tredje række, at en sådan fortolkning ligeledes understøttes af formålet med EU-toldkodeksens artikel 44, som er at sikre de økonomiske operatørers ret til at indgive klage over en afgørelse fra en toldmyndighed.

38 Som det fremgår af 26. og 27. betragtning til EU-toldkodeksen, påhviler det nemlig medlemsstaterne at fastsætte et retsmiddel- og proceduresystem, som sikrer overholdelse af den grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, således som den er sikret ved artikel 47, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder.

39 Et søgsmål kan imidlertid ikke anses for effektivt, hvis det ikke fjerner den situation, der følger af en ulovlig BTO, og ikke placerer den økonomiske operatør, der er adressat for denne BTO-afgørelse, i den situation, som vedkommende ville have befundet sig i, hvis den pågældende ulovlighed ikke havde fundet sted.

40 Som generaladvokaten har påpeget i punkt 62 i forslaget til afgørelse, kan det desuden være i strid med retten til effektiv domstolsbeskyttelse at lade virkningerne af en BTO-afgørelse, der er blevet kendt ulovlig, bestå, da sådanne virkninger ville blive opretholdt over for en økonomisk operatør, selv om denne inden for de fastsatte frister havde indbragt en klage over denne afgørelse.

41 Som det fremgår af præmis 26 og 27 ovenfor, kan EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, i øvrigt ikke være til hinder for, at de retslige myndigheder, for hvilke der er indbragt en klage i henhold til nævnte kodeks' artikel 44, stk. 2, ved kendelse bestemmer, at en afgørelse vedrørende en klage over en BTO-afgørelse har tilbagevirkende kraft fra datoen for toldmyndighedens udstedelse af denne BTO-afgørelse for at opfylde deres forpligtelse til at sikre EU-rettens fulde virkning.

42 Det bemærkes desuden, at retssikkerhed er et af de grundlæggende principper, der er anerkendt i EU-retten. Den endelige karakter af en forvaltningsafgørelse, der er blevet endelig ved udløbet af en rimelig søgsmålsfrist eller ved udtømning af de til rådighed stående retsmidler, bidrager til retssikkerhed, og det er derfor ikke et krav efter EU-retten, at et forvaltningsorgan som udgangspunkt er forpligtet til at omgøre en forvaltningsafgørelse, der er blevet endelig (dom af 13.1.2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, præmis 24).

43 Som generaladvokaten har anført i punkt 60 og 61 i forslaget til afgørelse, kræver retssikkerhedsprincippet imidlertid blot, at virkningerne af en BTO-afgørelse, der er genstand for en klage, bliver endelige fra det tidspunkt, hvor klagen er blevet endeligt afvist, eller, såfremt der ikke er indgivet klage, fra udløbet af de frister, der er fastsat herfor. Retssikkerhedsprincippet kan således ikke påberåbes med henblik på at begrunde opretholdelsen af virkningerne af en BTO-afgørelse for perioden mellem dens ikrafttræden og det tidspunkt, hvor der gives medhold i et retsmiddel til prøvelse af denne afgørelse.

44 I modsætning til det argument, som den italienske regering har fremført om, at det ville være vanskeligt at sikre, at alle de andre medlemsstater faktisk har kendskab til en national retsafgørelse om annullation eller korrektion med tilbagevirkende kraft, må det i øvrigt fastslås, at der i henhold til ordlyden af artikel 21, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558), anvendes et IT-system, der er indført i overensstemmelse med EU-toldkodeksens artikel 16, stk. 1, til udveksling og lagring af oplysninger vedrørende BTO-ansøgninger og -afgørelser og enhver efterfølgende begivenhed, der kan have indflydelse på den oprindelige ansøgning eller afgørelse. Når en BTO-afgørelse annulleres eller korrigeres som følge af en afgørelse fra en retsinstans, indlæser den pågældende toldmyndighed følgelig, således som Europa-Kommissionen bekræftede det i retsmødet, oplysningerne i dette IT-system via en ugyldighedskode, der er knyttet til BTO-afgørelsen, tillige med den relevante dato, og disse oplysninger er således synlige for alle toldmyndigheder.

45 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de præjudicielle spørgsmål besvares med, at EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 4, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national bestemmelse, der foreskriver, at en afgørelse truffet af en retsinstans, for hvilken

der er indbragt en klage i henhold til denne kodeks' artikel 44, stk. 2, til prøvelse af en BTO-afgørelse, har tilbagevirkende kraft fra datoen for toldmyndighedernes udstedelse af denne BTO-afgørelse.

Sagsomkostninger

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Retten, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender

RETTEN (Femte Afdeling, sat med fem dommere)

for ret:

Artikel 44, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national bestemmelse, der foreskriver, at en afgørelse truffet af en retsinstans, for hvilken der er indbragt en klage i henhold til nævnte forordnings artikel 44, stk. 2, til prøvelse af en afgørelse om bindende tariferingsoplysninger, har tilbagevirkende kraft fra datoen for toldmyndighedernes udstedelse af denne afgørelse om bindende tariferingsoplysninger.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. maj 2026.

Underskrifter